

Γι' αυτούς που λένε «από πάνω», γι' αυτούς που λένε «από κάτω», γι' αυτούς που λένε «όλοι μαζί»

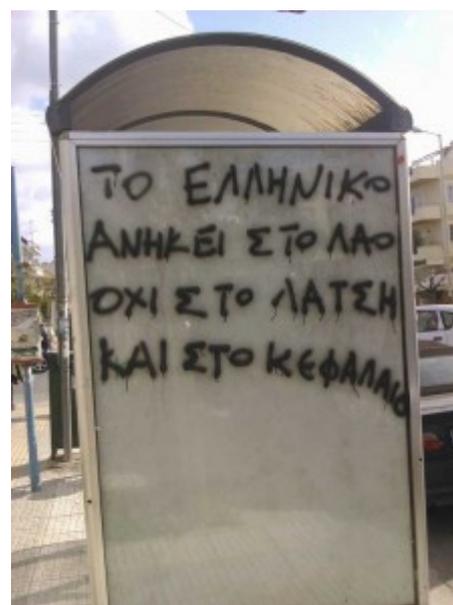
Εισαγωγικά

I

Η λιτή ανακοίνωση της Lamda Development του ομίλου Λάτση για τη δρομολόγηση της διαδικασίας εκποίησης του Ελληνικού ασχολείται μόνο με τα επενδυτικά σχήματα που έχουν φτιαχτεί για να προχωρήσει η αρπαγή και η καπιταλιστική αξιοποίηση του χώρου:

«Η προσφορά της LAMDA Development S.A. υποστηρίζεται από το Global Investment Group, που απαρτίζεται από την εταιρεία Al Maabar από το Abu Dhabi, από την κινέζικο όμιλο Fosun Group, καθώς και από ευρωπαϊκά κεφάλαια. Η Al Maabar είναι μια από τις μεγαλύτερες εταιρείες real estate μικτής χρήσης στην ευρύτερη περιοχή της Μέσης Ανατολής και της Βορείου Αφρικής. Είναι θυγατρική εταιρεία της Mubadala Development, η οποία είναι sovereign fund του Abu Dhabi. Η Fosun Group, η οποία δημιουργήθηκε το 1992 και έχει έδρα τη Σαγκάη, είναι ένας από τους μεγαλύτερους πολυεθνικούς ομίλους της Κίνας και διαδραματίζει έναν ιδιαίτερα σημαντικό ρόλο στην αναπτυξιακή πορεία της χώρας. Δραστηριοποιείται στους τομείς της βιομηχανίας, των επενδύσεων, της διαχείρισης περιουσίας και των ασφαλειών».

Είναι αυτό που λένε κάποιοι, ότι το κεφάλαιο δεν χρειάζεται καμία θεωρία για να αναπτύσσεται. Στη συνέχεια, για να γίνει αποδεκτός σαν κοινός εθνικός μας μύθος (success story) η «παραγωγική ανασυγκρότηση» και το ξεπούλημα, για να υποταχθεί κάθε αντίδραση στην επίθεση αυτή, δείχνουν ότι διαπραγματεύονται το τίμημα της πώλησης του Ελληνικού. Οι πρόθυμοι εθνικοί κτηματομεσίτες (κυβέρνηση και ΤΑΙΠΕΔ) και οι χρηματοοικονομικοί σύμβουλοί τους (Citigroup, Piraeus Bank), μετά τις πρώτες διαπραγματεύσεις πανηγυρίζουν ότι πέτυχαν αύξηση κατά 25% (915 εκατ. ευρώ) σε σχέση με την αρχική προσφορά της

Το ελληνικό ανήκει στο λαό Όχι στο Λάτση και στο κεφάλαιο

Lamda Development. Αποτίμησαν έτσι ως δίκαιο και εύλογο το να παζαρεύουν τη δημόσια γη, τον αέρα που αναπνέουμε και τη ζωή μας στην πόλη μας, επιστρατεύοντας τη συνδρομή και του φερόμενου ως ανεξάρτητου εκτιμητή, του American Appraisal. Αυτό και μόνο αποδεικνύει το τι φαγοπότι γίνεται. Το 33% του ποσού αυτού, σύμφωνα με τα νεότερα, θα καταβληθεί άμεσα με την ολοκλήρωση της συμφωνίας, που πρέπει να κλείσει, και το υπόλοιπο εντός 10 ετών, σύμφωνα με τους όρους της σχετικής σύμβασης. Επιπλέον του τιμήματος, η εταιρία αναλαμβάνει εξ ολοκλήρου κόστος ύψους 1,25 δισ. ευρώ που απαιτείται για την υλοποίηση των αναγκαίων υποδομών και του Ενιαίου Μητροπολιτικού Πάρκου.

II

Θεωρούμε πως για να κατανοηθούν οι εξελίξεις, για να οργανωθούν οι αντιστάσεις και οι στόχοι πάλης του κινήματος για την υπεράσπιση του χώρου του πρώην αεροδρομίου ως πραγματικά ελεύθερου και δημόσιου χώρου που ανήκει στο λαό, απαραίτητος όρος είναι να διαβαστεί, καταρχήν, η πραγματικότητα αλλά και η θέση όσων παρεμβαίνουν ή θέλουν να παρέμβουν σ' αυτή.

Να ξεκινήσουμε καταρχήν με το ότι κυρίως ο χώρος του πρώην αεροδρομίου αλλά και το παράκτιο μέτωπο είναι εν δυνάμει δημόσιοι και εν δυνάμει ελεύθεροι χώροι αυτή τη στιγμή. Υπό την έννοια ότι οι χρήσεις που επικράτησαν λόγω των παλαιότερων σχεδιασμών, οι πάμπολλες κρατικές, δημοτικές, εμπορικές, λεγόμενες κοινωφελείς και άλλες χρήσεις, οι καταπατήσεις και οι περιφράξεις έχουν κυριαρχήσει και έχουν επιβάλει συγκεκριμένα πρότυπα χρήσης και απόλαυσης των δημόσιων χώρων που έχουν λειτουργήσει αποξενωτικά για τους κατοίκους και τον πληθυσμό σχετικά με την ελεύθερη πρόσβαση και την ελεύθερη χρήση τους, αλλιώς την έχουν θέσει υπό τους όρους τους. Ακόμη, η εγκατάλειψη, η τσιμεντοποίηση και η διαχείριση τμημάτων τους από ιδιώτες ή δημοτικούς ή άλλους φορείς έχουν συμβάλει ενισχυτικά στην αποτροπή από την κοινή χρήση με δημόσιο και ελεύθερο χαρακτήρα. Το υπάρχον αποτρεπτικό και υποβαθμισμένο, λόγω εγκατάλειψης, περιβάλλον του πρώην αεροδρομίου (σχετικό με την πρώτη λειτουργία του), που δεν αναλογεί σε ελεύθερο και δημόσιο χώρο προσβάσιμο, προσφιλή και οικείο, έχει επίσης λειτουργήσει αποτρεπτικά και αποξενωτικά για τους κατοίκους και τον ευρύτερο πληθυσμό, με αποτέλεσμα η αποστέρησή του ήδη να «έχει γράψει» και ο φυσικός φορέας υπεράσπισης των χώρων αυτών, οι κάτοικοι του λεκανοπεδίου, να έχει εμπεδώσει ή συνηθίσει την ανάγκη διαμεσολάβησης για τη χρήση τους.

Είναι γνωστό και μη αμφισβητούμενο πόσο αρνητικά σημαντική και επιβαρυντική για το

λεκανοπέδιο είναι η περαιτέρω καπιταλιστική ανάπτυξη και η παράδοση στην εμπορευματοποίηση της τεράστιας αυτής έκτασης και του παράκτιου μετώπου βάσει του σχεδιασμού που προωθείται από τη Lamda Development (μπορεί όποιος ενδιαφέρεται να διαβάσει σχετικά, το σχέδιο Λάτση περιλαμβάνει από καζίνο και ουρανοξύστη τύπου Dubai, πολυτελείς κατοικίες, θέρετρα (resort) τύπου Σιγκαπούρης, εμπορικό κέντρο, πάρκο 2.000 στρ., ωκεανογραφικό μουσείο, συνεδριακά κέντρα, ενυδρεία κ.ά.). Ευνόητο, επίσης, είναι πως η καταστροφική επέλαση δεν θα σταματήσει εκεί αλλά θα συμπεριλάβει και ευρύτερους περιφερειακούς σχεδιασμούς. Σ' αυτή την περίοδο, σ' αυτή την πραγματικότητα προωθείται η διαδικασία εκποίησης και παραχώρησης της έκτασης, που συνδέεται και με άλλα «αναπτυξιακά» σχέδια, που αφορούν είτε το παραλιακό μέτωπο είτε τους αυτοκινητόδρομους και τον Υμηττό και άλλους οδικούς άξονες είτε τοπικές εγκαταστάσεις (βλ. Κέντρο Υπερυψηλής Τάσης Αργυρούπολης-Ηλιούπολης) και εν γένει σχεδιασμούς που θα λειτουργήσουν μελλοντικά οργανικά με το χώρο του πρώην αεροδρομίου.

Πηγή: prwkat.blogspot.gr